

IX.

Forslag til Lov

om

**Ændring i Lov Nr. 120 af 20. April 1926 om Ægtefællers
Arveret og uskiftet Bo.**(Fremsat i Folketinget den 7. Oktober 1936 af Justitsminister *Steincke*).

§ 1.

Lov Nr. 120 af 20. April 1926 § 2, Stk. 1, affattes saaledes:

„Efter den ene Ægtefælles Død er den længstlevende Ægtefælle berettiget til at overtage hele Fællesboet uden at skifte med deres fælles Livsarvinger. Den længstlevende Ægtefælle har ligeledes Ret til, naar den førstafdøde Ægtefælle i øvrigt efterlader sig umyndige Livsarvinger, at hensidde i uskiftet Bo med disse, dersom Pupilautoriteterne under Hensyntagen til de umyndiges Tarv meddeler Samtykke dertil; saafremt Hustruen er den længstlevende, og Manden som Livsarvinger efterlader sig Børn udenfor Ægteskab eller disses Afkom, vil Pupilautoriteterne ved Afgørelsen tillige have at tage Hensyn til Hustruens Tarv. Er den afdøde Ægtefælles Livsarvinger myndige, kan Hensidde i uskiftet Bo kun finde Sted med deres Samtykke (jfr. dog § 10, Stk. 2).“

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1938.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lovforslaget er overensstemmende med | 1935—36, Tillæg A., Sp. 2443—2446), dog
det af Regeringen i Rigsdagssamlingen 1935 | at Ikrafttrædelsesdatoen er ændret til 1.
—36 i Folketinget fremsatte Forslag (R. T. | Januar 1938.